

Verhaal van de maand September 2011

'Welcome home Izzy!'

Eindelijk kunnen we terugblikken op het naar huis komen van Izzy. Deze keer het verhaal van haar thuiskomst.

izzy in haar vervoers krat op weg naar huis

Het thema is verdeeld in;

- 👉 Laatste voorbereidingen
- 👉 De reis
- 👉 Airport Luxembourg
- 👉 Thuiskomst

Laatste voorbereidingen

Izzy stond al in haar kratje op het vliegveld in Houston, terwijl wij ons nog moesten voorbereiden

Na een over en weer gemail tussen ons en met Monique van de Luxembourg Cargo Agency, en natuurlijk Sheri van Shortview Export bedrijf kwam er een definitieve vlucht datum

Het heeft ontzettend lang geduurd, en na enige kinken in de kabel, werd ons geduld weer op de proef gesteld.

Izzy kwam niet op donderdag naar huis, maar we konden haar pas vrijdag ophalen.

In een ijltempo werden alle zeilen weer bijgezet, om ons programma aan te passen, zodat we dan eindelijk op 19 augustus ons kleine chocolade meisje naar huis konden halen.

We namen een mapje met papieren mee, maar eigenlijk voor de zekerheid hoor, want alle papieren waren al aanwezig op de LCA, of kwamen met Izzy mee met de vlucht.

De route nog eens goed nagelopen en gepland, paspoorten mee, geld om de rekening in Luxemburg te betalen, een fototoestel niet te vergeten, een goed lunchpakket en nog een zenuwachtig lachje erbij, en we waren klaar.

De trailer stond 's ochtends al klaar, met stro, hooi, extra halster en touw (uiteindelijk niet nodig) en een afsluitbare drinkemmer met water.

Izzy's werd op 17 augustus in Texas al door Cody op de heftruck geladen

De reis

Carlos checkt nog even bij Izzy

Cody (begeleider) wacht op het inladen van Izzy in de laadruimte

Izzy was al geruime tijd bezig met reizen vanuit het Export station. Terwijl hier in Nederland nog de dagen moesten aftellen, was Izzy al voor uren in de trailer naar het vliegveld.

Wat waren we blij om te horen, dat ze op de vlucht zat.

Dat betekende namelijk dat de trailer reis goed was verlopen. Ze goed had gegeten en gedronken.

En de dierenarts haar had goed gekeurd, en ze mocht dus vliegen.

We vonden het wel enorm jammer, dat ze toch niet met haar reisgenootje het mini paardje in een gezamenlijk krat mocht reizen. Nu stond Izzy alleen in een kratje. Wel vlak bij een ander ezeltje, dus we hopen maar dat ze zich niet zo alleen voelde.

Dan ineens realiseer je jezelf, dat je volledig afhankelijk bent van de zorg van anderen. Van alle informatie die hun je doorgeven via de mail, van de tijd die ze ervoor hebben of kunnen nemen. Dus wat waren we blij om daarna bericht te krijgen, dat Izzy veilig was geland in Luxemburg. En dat ze lekker op stal stond bij het Animal Station.

Onze eigen reis met de trailer naar Luxemburg, om Izzy te gaan halen, was op vrijdag 19 augustus. Samen met René en Stijn, ging ik 'smiddags op weg met de trailer achter de auto. Het was een makkelijke route, die goed te rijden was, door het mooie Belgische landschap op weg naar Luxemburg. Ondertussen steeg de spanning in de auto, nog even en dan was het zover, en konden we eindelijk Izzy zien.

Izzy's krat vastzetten in de vrachtruimte van het vliegtuig *alle vracht is geladen, nog een laatste check voor vertrek*

Airport Luxembourg

De airport was direct gevonden, heerlijk. En zenuwachtig ging ik me melden bij het eerste loket wat ik zag, voor de slagbomen. Terwijl René met Stijn de auto met trailer aan de kant parkeerde.

In mijn beste Engels, ondersteund door handen, voeten en mijn papieren, kon ik duidelijk maken waar we voor kwamen.

Toen wist ik nog niet dat het nog heel wat voeten in aarde zou hebben op het vliegveld.

Nadat ik onze gegevens door had gegeven, kregen we Visitor stickers voor op

onze kleding, en konden we door de 1e slagbomen het terrein van de Luxembourg Cargo op. Langs alle grote vrachtwagens die op het parkeerterrein stonden of reden, manoeuvreerde René de auto met trailer naar Toren M. Daar moesten we eerst zijn. Het was even zoeken, trap op, galerij doorlopen, maar uiteindelijk vond ik dan het kantoortje van de LCA. Daar kreeg ik de papieren van Izzy, de gezondheidsverklaring en uiteraard de rekening overhandigd.

Ik was harstikke blij dat het bijna zover was, dat we Izzy in eigen handen zouden krijgen, maar mijn roze wolk werd een beetje lekgeprik. De zakelijkheid op het vliegveld was groter dan ik verwacht had, en dat viel eerlijk gezegd, toch was tegen. Wat voor ons een zeer speciale dag was, waar we al maanden naar uitkeken, was voor het personeel daar, gewoon een afhandeling van een vracht. Maar ik probeerde het naast me neer te zetten. Via Toren D, waar we de weg niet konden vinden, en via een omweg terecht kwamen bij de balie import, moesten we ons melden bij Toren A, bij het hek. Eenmaal bij het hek gearriveerd, bleek dat het personeel aldaar, ons juist niet voor het hek wilde hebben. Dus de auto moest weer aan de kant. Geduld behouden en netjes blijven was de kunst, na al het gedoe. Daar werd weer alles gecontroleerd, en werd het in de computer ingevoerd. Kregen we alle 3 een badge en een veiligheidshesje aan. Toen konden we het terrein op met de auto.

Er ging een begeleider mee met ons, naar het Animal Station, waar Izzy stond. Deze man, was de 1^e echte vriendelijke werknemer die we daar mee te maken kregen. Hij vertelde ons over het Animal Station en wees ons de weg naar Izzy.

Daar in de box stond ze dan, klein bruin en moederziel alleen. Het laatste dier wat die dag werd opgehaald. Ze zag er goed uit, zelfs na al die uren reizen die ze al achter de rug had.

De Begeleider gaf ons nog even de tijd om te knuffelen, en foto's te maken, en hielp ons met het inladen van Izzy.

We kregen nog wat spullen mee voor onderweg, water, en papieren van Sheri en Rita, en extra halster met naam van Rita en shirtjes van Sheri.

Terug naar voren, waar we de badges en hesjes konden inleveren.
En terug met Izzy in de trailer, nee niet naar huis, maar terug naar Toren D.
Daar moesten we alle papieren weer overhandigen, en moest alles gecontroleerd worden.

Wat eigenlijk een half uur zou duren, werd gelukkig een kwartiertje.
Zodat we snel konden vertrekken, Hit the Road, wanna go home!!
Daaaaaaaag Luxemburg, blij dat we daar weg konden, na de controle aan de slagbomen, waren we op weg naar huis.

Thuiskomst

binnenbrengen in de schuur

Eindelijk konden we net na 19 uur de oprit oprijden, na een goed verlopen terug rit naar Nederland. Wat waren we opgewonden en blij met ons kostbaar vrachtje die we uit de trailer konden halen.

Izzy stond erg rustig , en liet zich goed en makkelijk uitladen. We konden haar eenvoudig naar de binnen in de schuur brengen. Lisa en Roncette hadden we buiten in de wei staan, en de eerste kennismaking tussen de dames was over de rand van het poortje.

Daarbij stond Izzy lekker binnen, en de andere meiden stonden buiten. Zo kon Izzy even bijkomen van alle indrukken.

We wilde die avond, nog gebruiken om ze buiten ook even kennis te laten maken. Omdat Izzy een beetje trillerig op haar benen stond, kozen we er voor het in alle rust te laten verlopen. Daarom ook buiten alleen maar kennismaken via het poortje. De meiden waren erg geïnteresseerd in elkaar, maar zo kon het allemaal rustig aangepakt worden. Izzy wilde meteen lekker grazen, zij was natuurlijk al behoorlijke tijd niet meer lekker buiten geweest. Dus daar kreeg ze dan ook alle ruimte voor.

Izzy bleef erg trillerig en wij niet konden inschatten of ze het koud had en dus rilde, of dat ze vermoeid was van de reis, of hongerig, of onzeker van alle nieuwe indrukken. Vermoedelijk was het een combinatie van alles.

Izzy ging ook staan te staren aan een opening in de haag, ze keek steeds maar over de grond van de buren. Daarbij liepen er tranen over haar gezicht. Een beetje raar om te zien, zo starend in de verte en dan met ogen die tranen. (achteraf bleek dat haar ogen bleven tranen, misschien van de pollen, of geïrriteerdheid, of een kou?)

Die nacht hebben we Izzy op een kleine box gezet, alleen, zodat ze volledig tot rust kon komen. En niet steeds hoefde op te letten, wat de andere meiden deden, zich moest verdedigen of wat anders. Eerst maar eens volledig energie bij tanken, eten en uitrusten. Zo konden we ook goed zien, hoeveel Izzy at, dronk, of ze goed plaste en poepte.

Zo begon haar leventje in een kleine mini kudde, in het koude Nederland, en op de groene met sappig gras begroeide fruitweide.

We konden Rita (fokker van Izzy) , Sheri (export bedrijf) en Monique (van de LCA), blij laten weten dat Izzy veilig was aangekomen bij Mini Ezelstal 'Leone'.

Natuurlijk werden onze (ezel) vrienden en familie ook meteen op de hoogte gebracht. Izzy, Roncette en Lisa konden samen met ons beginnen aan een gewenningstijd.

Welcome Home Izzy!

kennismaken bij het poortje

en even snuffelen bij het hekje

Welcome home Izzy!